

лѣкъ има потреба отъ сичко туй. Ами какво прави съ храната и сеното?

Здравко. — Храни са съ житото, а ечмика и сеното дава на воловетъ си и на конетъ си

Г. Нѣголъ. — А какво прави съ конетъ и съ воловетъ?

Г. Здравко. — Оре земята и сетнѣ храна сѣй.

Г. Нѣголъ. — **И** тѣй виждашь, че единъ дѣлъ извлѣчени неща отъ земята връщашь са пакъ въ нея. Но вѣрвашь ли, че той, челедѣта му, конето му и воловетъ му изѣдатъ останалото?

Здравко. — **И** кравытѣ му иматъ своя дѣлъ.

Вишанчо. — Овцетѣ, гѣлѣбытѣ кокошкытѣ му и тѣ ѣдѣтъ.

Г. Нѣголъ. — То е истинна. Но сичко, каквото пребере отъ полето, оставали въ кѣщата му?

Здравко. — Помнѣхъ, кога той бѣше у дома, че каза да е донесалъ за проданъ неща на пазарь.

Г. Нѣголъ. — А парытѣ, които земя за продаденытѣ неща кадѣ гы дѣва?

Здравко. — Видѣхъ миналата недѣля, че ти донесе една мѣшинена кесійка съ жалтицы.